

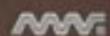
ZÁBORSZKY

Álom az Etnán • Der Traum am Ätna

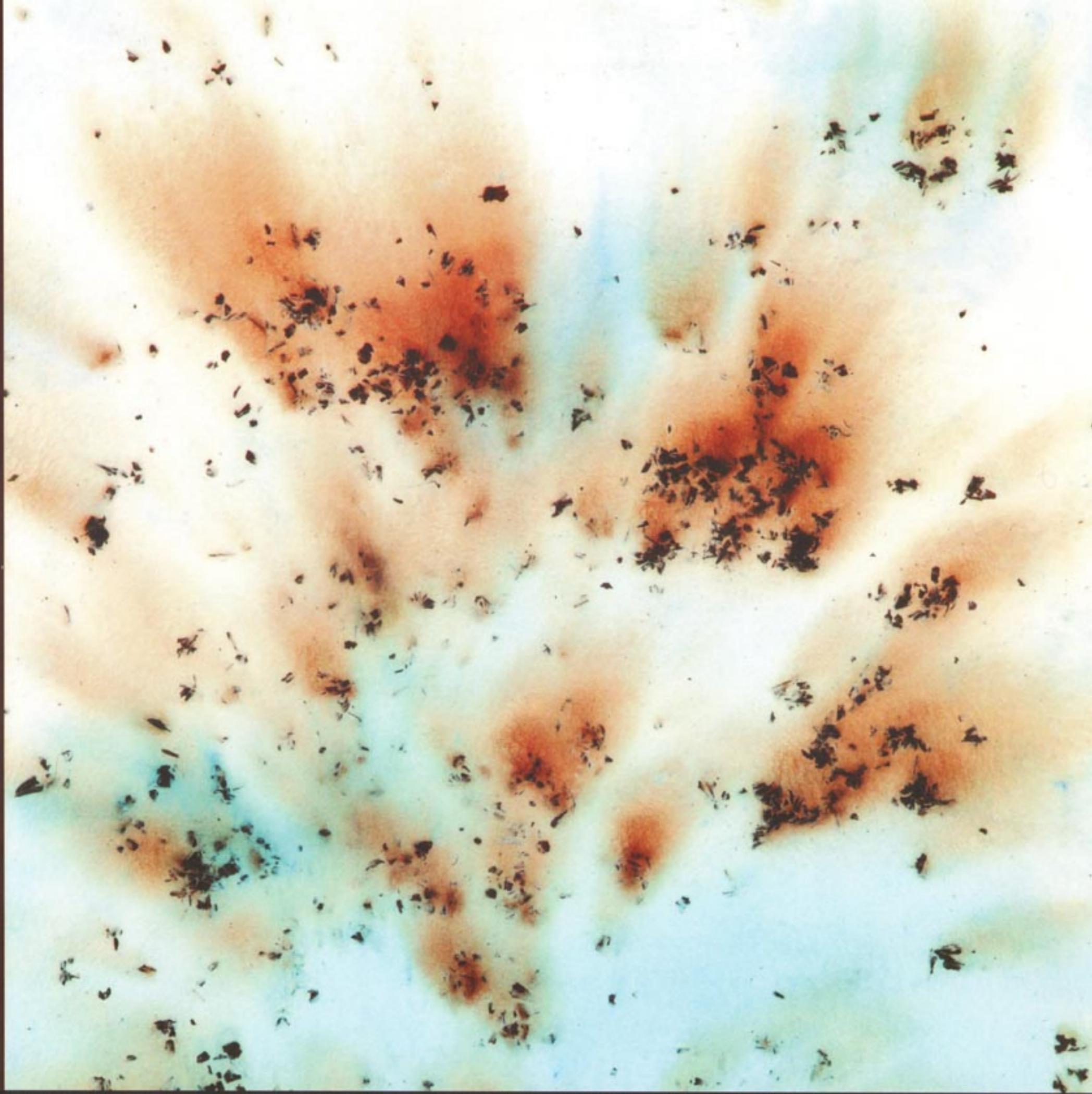
Museum Moderner Kunst
– Stiftung Wörlen, Passau
11. März 2006 – 11. Juni 2006

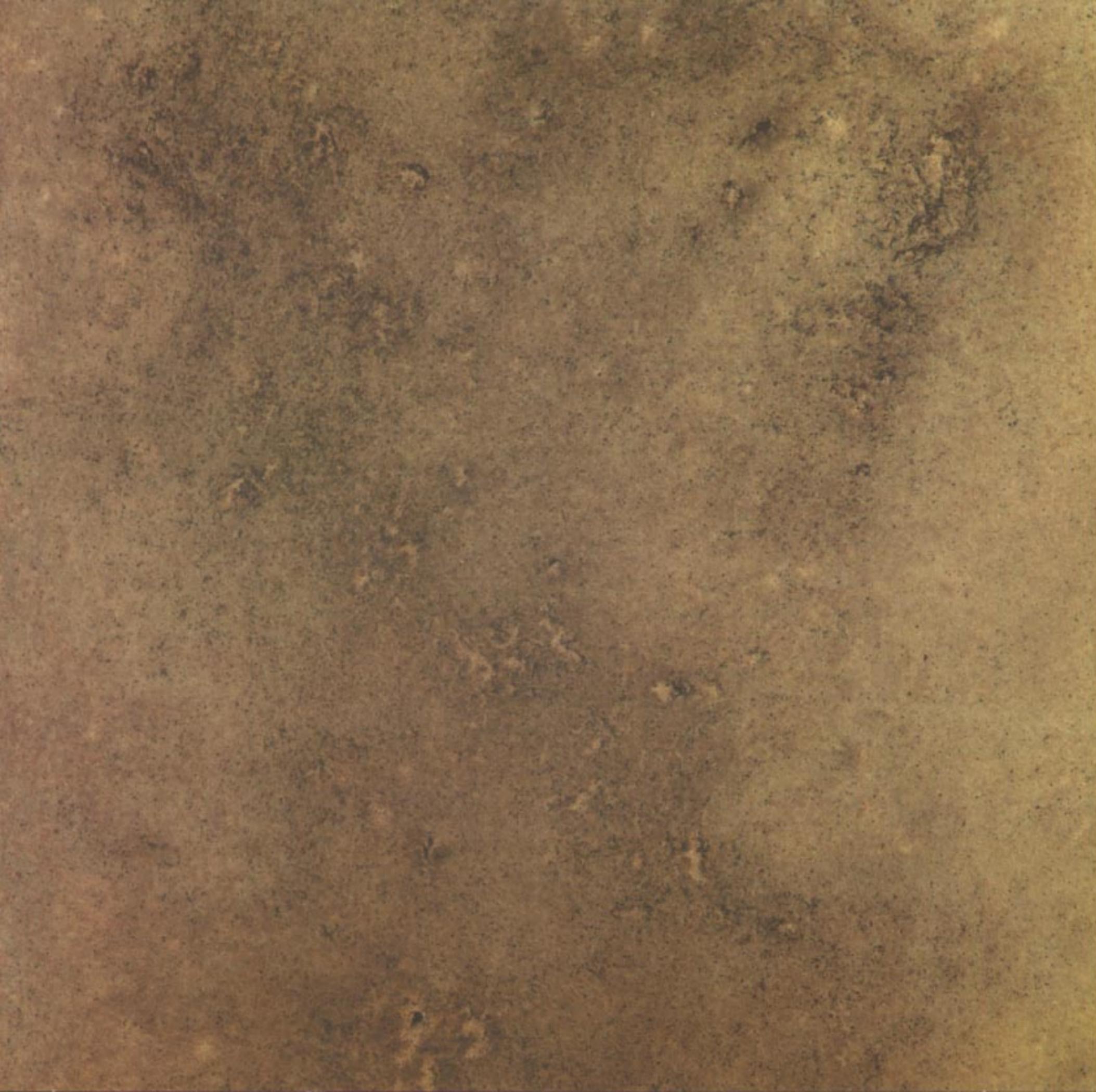

Schloss Ökonomie Gern,
Eggenfelden
16. Juni 2006 – 30. Juli 2006

AL Gallery, Budapest
2006. szeptember 8 – 2006. október 13.

Álom az Etnán, 2005
Der Traum am Ätna, 2005

Panel/Paneel

I/a papír, agyag, műanyag, akvarellfesték
240 x 60 cm

Papier, Ton, Kunststoff, Aquarellfarbe
240 x 60 cm

I/b vászon, homok, akril
240 x 60 cm

Leinwand, Sand, Acryl
240 x 60 cm

II/a papír, agyag, akvarellfesték, kávé
240 x 60 cm

Papier, Ton, Aquarellfarbe, Kaffee
240 x 60 cm

II.b vászon, gránitzuzalék, akrilfesték
240 x 60 cm

Leinwand, Granitspäne, Acrylfarbe
240 x 60 cm

Panel/Paneel
III/a papír, agyag, akvarellfesték
240 x 60 cm
Papier, Ton, Aquarellfarbe
240 x 60 cm

III/b vászon, homok, akrilfesték
240 x 60 cm
Leinwand, Sand, Acrylfarbe
240 x 60 cm

IV/a papír, agyag, akvarellfesték
240 x 60 cm
Papier, Ton, Aquarellfarbe
240 x 60 cm

IV/b vászon, fémreszelék, akrilfesték
240 x 60 cm
Leinwand, Metallspäne, Acrylfarbe
240 x 60 cm

Panel/Paneel
V/a papír, agyag, akvarellfesték, kávé,
240 x 60 cm
Papier, Ton, Aquarellfarbe, Kaffee
240 x 60 cm

V/b vászon, homok, akrilfesték,
240 x 60 cm
Leinwand, Sand, Acrylfarbe,
240 x 60 cm

Panel/Paneel
VI/a papír, kávé, vörösbor, zúzott üveg
200 x 60 cm
Papier, Kaffee, Rotwein,
zermahltes Glas
200 x 60 cm

VI/b vászon gránitzúzalék, akril
200 x 60 cm
Leinwand, Granitspäne,
Acrylfarbe
200 x 60 cm

VII/a papír, teafű, akvarellfesték
200 x 60 cm
Papier, Teeblätter, Aquarellfarbe
200 x 60 cm

VII/b vászon, homok, akrilfesték
200 x 60 cm
Leinwand, Sand, Acrylfarbe
200 x 60 cm

Tanulmány, 2006
Studie, 2006

A/ vászon, akrilfesték, homok
120 x 100 cm
Leinwand, Acrylfarbe, Sand
120 x 100 cm

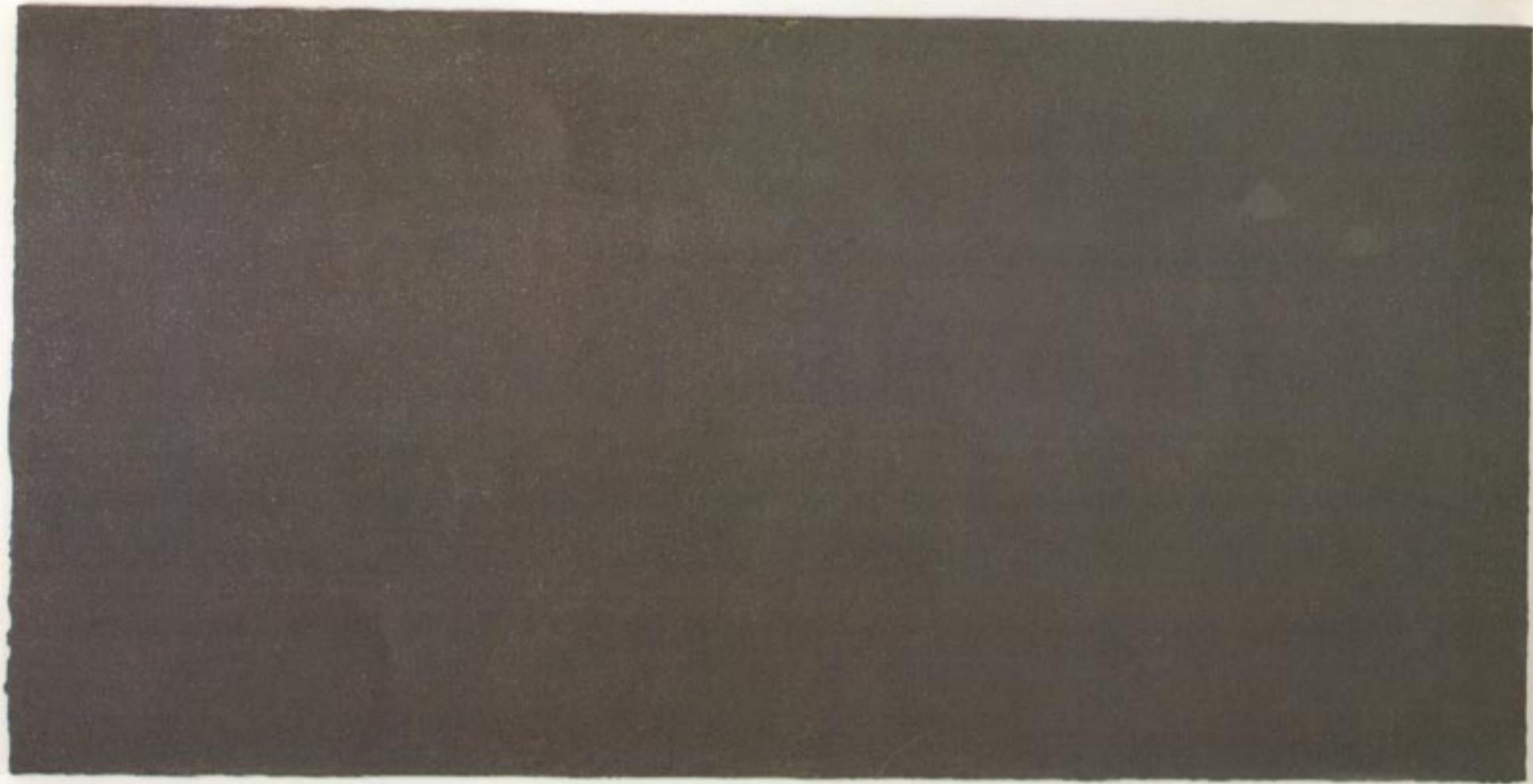
B/ papír, akvarellfesték, kávé
120 x 60 cm
Papier, Aquarellfarbe, Kaffee
120 x 60 cm

Erice felhői, 2004
Die Wolken von Erice, 2004

A/ gipsz, faváz
60 x 200 cm
Gips, Holzgestell
60 x 200 cm

B/sóder, vászon
100 x 200 cm
Schotter, Leinwand
100 x 200 cm

Kaukázusi felhők, 2006
Wolken im Kaukasus, 2006

A/ gipsz, faváz
60 x 200 cm
Gips, Holzgestell
60 x 200cm

B/ vászon örölt pala, akril
100 x 200 cm
Leinwand, Schieferspäne, Acryl
100 x 200 cm

ÁLOM AZ ETNÁN A művész bemutatása

Záborszky Gábor jelenség a magyar képzőművészetben. Elegáns, magas úr, a szemlélődő típusból. Művész, allűrök nélkül. Még életrajzi adatai is tökéletesen összeszedett egyéniségre utalnak: született 1950-ben, a Magyar Képzőművészeti Főiskolát 1970. és 1974. között végezte el, majd következett a főiskola két éves továbbképzője, 1980 óta a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola tanára.

„A művészet és az élet azonos dolog. Nem hiszek a spekulációban, elvárom a tisztességet és a kíváncsiságot a világ dolgai iránt” – írta 2000-ben ars poeticaként, az ötvenedik születésnapjára megjelenő albumban. Kereken harminc éve, 1976-ban szerepelt először tárlaton. A katalógus végén szereplő életrajzi adatok között – helyhiány miatt – az önálló kiállításoknak csak egy részét lehetett felsorolni. Vajon milyen alapon maradt benn, vagy került ki valamelyik dátum? Korántsem a jó nevű, hanem a művész számára fontos kiállítók helyek szerepelnek a listán, tehát azok, ahol sikerült gondolatilag és materiálisan is tökéletesen kész műegyüttesekkel a közönség elé lépni. Hogy mikor, mi fontos egy alkotó számára, az természetesen saját szubjektív megítélésén múlik.

Záborszky Gábornál az alkotás folyamatának sorrendje a következő: a maga csöndes, alapos módján tapasztalatot szerez. Ez lehet tudományos igényű elmélyedés egy kérdésben, utazás távoli tájakra, vagy tanulmányút. Következik a témát kifejező anyag, eljárás és forma kikísérletezése, amely gyakran már a kiszemelt kiállítótér hangulatát, sajátosságait is szem előtt tartja. Nézzük a közelmúlt sorozatait. Bő másfél évtizede, több északi irányba tett kiruccanás után született vászon, homok, fa, szurok és fémbevonat elegyéből az az egység, amelynek legfontosabb darabja az Emlékmű Joseph Beuysnak címet viseli. A kilencvenes évek második felében Japán és a keleti kultúra hatása érződik, az arany illetve ezüst fémbevonatot keretező, lágyan hajtogatott vagy csavart formát öltő, üvegszállal megerősített hófehér papírmunkákon. Az ezredfordulón – micsoda okkultizmusra okot adó dátum! – Záborszky az alkímia rejtélyének nyomába ered. Természetesen nem aranyat akart előállítani, hanem papír, műanyag és fémbevonat tökéletes arányú kombinációjával gondolkodásra, tehát szellemi aranycsinálásra készítetett műveivel. A következő nagy egység alapját 2004-ben, saját természetfotóinak óriási, vászonra nagyított részletei adják, melyeknek

hatását monokróm akvarellek és papírmassza lapok erősítik fel. A legújabb – boltívek alá álmodott – sorozat ihletője egy konkrét utazás.

Találkozás az őserővel

Az Etnára tett kirándulás élménye két évvel az esemény után érett meg, vagy helyesebben, friss lávához hasonlítva, ülepedett le annyira, hogy kiállítási anyaggá transzformálódhasson. Maga a vulkán, úgy tűnik, nem volt rémisztő hatással a művészre. Egyébként az Etna csendes tűzhányó. Kitorések előtt figyelmeztetésül füstölög, és lávája lassan hömpölyög alá. Ez a hegy él! Szeizmológiai vizsgálatok szerint magma-csatorna rendszere nagyon bonyolult, magmakamrájának formája különleges, ráadásul méretét és helyzetét is gyakran változtatja. Ide ment fel tehát Záborszky Gábor, az utazó, egy fényképezőgéppel, hogy amit csak lehet, megörökítsen. Ám Záborszky Gábor, a képzőművész, a meleg porózus barnás-szürke felületen járva, megérezte a természeti képződményben a pusztító mellett a teremtő erőt. Hiszen a hűlő, laza kőzetben katicabogarak élnek, továbbá amint képesek rá, gyökeret vernek különböző növények is, és a környék parasztjai számára termőföldként hasznosítható a talaj. Azután, amikor újra „jelez” a hegy, akkor akinek lába van, visszavonul. A kitorés után pedig kezdődik minden előlről.

A modern ember dagad a büszkeségtől, mert úgy érzi, ismeri és uralja a természetet. Valóban nagyon sok problémát képes a tudomány megoldani mindaddig, amíg egyszer csak megdőlni a kifürkészhetetlen szellemi és fizikai erő, hogy először romboljon, majd teremtsen. Ezen elv alapján tartotta életben a Nílus áradása az egyiptomi kultúrát évezredekig, és a buddhizmus tanai mind a mai napig figyelmeztetnek a lélekvándorlás, tehát az újra születés lehetséges körforgására.

Anyag, forma, szellem

Záborszky Gábor a papírmasszát találta a legalkalmasabb anyagnak élményei bemutatására. A kezdetben képlékeny alappal „dolgozni” kellett, ahogy a kiömlő láva is dolgozik. Csak a víz elpárologása után váltak szilárdok a képek, tehát a művész akaratan kívül a természet is munkálkodott a műveken. Az elmúlt év esős nyara nem kedvezett a száradásnak, ezért szükség volt Záborszky bölcs türelmére az eredmény kiváráshoz. A masszára felvitt agyag, kávé, vörösbor, tealevél, kő- és üvegzúzalék, valamint akvarellfesték igazi hatását csak a száradást követően lehetett megállapítani. Ekkor nyílt

ki a föld puha barnája, hogy megmutathassa sokféle változatát, és ekkor vált el látványosan az ég kékjétől meg a tűz pirosától. Mintha a teremtés mítoszáat látnánk; színről színre. A sorozat 240x60, illetve 200x60 centiméteres panelekből áll. Színes, papírmassza alapú és vászonra festett monokróm művek egymás mellé helyezése alkotja az egyes egységeket, melyeknek sorrendje szabadon variálható. Minden változtatással más értelmet kap az összeállítás. A kiállítótér hangulata még a figuratív festészetre is óriási hatással van, hát még erre a Záborszky-féle szín-fény sorozatra! A világos műterem sima fehér falai között a háborgó, kavargó paneleken a történések elbeszélő jellege köti le a szemlélőt, míg a múzeumi boltívek és irányított fényforrások a plaszticitást emelik ki. A hosszúkás alakzat és a választott alapanyag a tibeti buddhista papirtekercseket juttatja eszünkbe. Azt a formavilágot, amely e szemlélődő, a világ kérdéseire a szellem erejével választ kereső ideológia megjelenítési eszköze. Képformaként alkalmazva a keskeny, tetőtől talpig tartó művek nem csak szemmagasságban kötik le a figyelmet. Szinte beleléptetik a nézőt a képek felületébe azzal, hogy a „láttnivaló” szemben és függőlegesen észlelhető. Ennyi szokatlanságot lehetetlen távolról figyelni. Közellíteni kell, egészen addig, amíg a néző már nem csak szemlélője, de része is a műnek.

Czanik Mária

DER TRAUM AM ÄTNA Die Vorstellung des Künstlers

Gábor Záborszky ist eine besondere Erscheinung unter den ungarischen bildenden Künstlern, ein eleganter, hochgewachsener Herr, eher ein Betrachter-Typ, fremd von jeglichen Künstlerallüren. Sogar seine Lebensdaten weisen auf einen klaren Entwicklungsweg hin: Geboren in 1950, Studium an der Ungarischen Kunstakademie, in Budapest zwischen 1970 und 1974, nach dem Abschluss absolvierte er noch zwei Jahre ein Postgraduiertenstudium. Außerdem ist er seit 1980 Professor in der Fachschule für Bildende und Angewandte Kunst in Budapest. „Die Kunst und das Leben sind das Gleiche. Ich traue der Spekulation überhaupt nicht und erwarte von jedem Interesse und Ehrlichkeit in Bezug auf die Sachen der Welt.” – schrieb er im Jahre 2000 als Ars Poetica ins Album, das zu seinem fünfzigsten Geburtstag zusammengestellt wurde. 1976, genau

vor dreißig Jahren, trat er das erste Mal mit seinen Werken vor Publikum. Bei den Lebensdaten am Ende unseres Katalogs konnten aus Platzmangel nur einige der zahlreichen Ausstellungen aufgezählt werden. Was war die Idee hinter unserer Auswahl? Nicht unbedingt die namhaftesten Institutionen blieben auf der Liste, sondern die Institutionen, die eine perfekte Möglichkeit zu einer geistig und materiell gleichermaßen vollständigen Ausstellung boten. Natürlich ist die Wichtigkeit eines Ereignisses subjektiv und besonders bei einem Künstler manchmal schwer nachvollziehbar.

Dennoch folgt Gábor Záborszky während seines Schaffensprozesses einer genauen Reihenfolge. Erst sammelt er viele Erfahrungen. Egal ob sein Ziel die Vertiefung eines wissenschaftlichen Problems, einer Studien- oder nur einer Urlaubsreise ist. Der nächste Schritt kann schon der Suche nach dem passenden Material und zu dem Thema passenden technischen Verfahren gewidmet sein. Oft plant der Künstler seine kommende Ausstellung für eine vorher angebotene Räumlichkeit, in der er die Umgebung und die Besonderheiten des Ortes visualisiert.

Werfen wir einen Blick auf die letzten beeindruckenden Serien: Ungefähr vor gut anderthalb Jahrzehnten, nach dem Besuch mehrerer Länder im Norden entstanden plastische Werke aus einer Mischung von Leinwand, Sand, Holz, Pech und Metallschicht. Eines der bedeutendsten Stücke dieser Reihe trägt den Titel „Denkmal für Joseph Beuys“, 1990. Die Arbeiten, die mit den Entstehungsdaten in der zweiten Hälfte der neunziger Jahre entstanden sind, weisen auf Japan und den Einfluss der fernöstlichen Kultur hin. Mit leichter Hand gefaltete oder gerollte, mit Glasfasern verstärkte schneeweiße Papierformen, die mit Gold- und Silberschichten umhüllt sind, als wären sie die tiefersehnten, vielversprechenden Tore aus dem Lande der aufgehenden Sonne. Um die Jahrtausendwende – das Datum klingt wie ein Aufruf zur okkultistischen Assoziation! – beschäftigte sich der Künstler mit Fragen der Alchemie. Es ging natürlich nicht um eine wirkliche Goldherstellung. Mit einer präzise geplanten Kombination aus Papier, Kunststoff und Metallschicht wollte er die geistige Goldherstellung bei den Zuschauern evozieren. Die Grundlage für die nächste große Einheit boten seine Naturfotographien im Jahre 2004. Kleine festgehaltete Details der Natur wurden auf riesengroße Leinwände aufgezogen und mit Hilfe mono-

chromer Aquarelle und Papiermasseplatten an Bedeutung verstärkt. Die Inspiration der allerneuesten – unter Bogen und Gewölben geplanten Serie – war eine konkrete Reise.

Die Begegnung mit der Urkraft

Die Eindrücke eines Ausfluges an den Vulkan Ätna kristallisierten sich erst nach zwei Jahren zu einem Ausstellungsstoff heraus. Vielleicht wäre es eine eher zutreffende Formulierung zu sagen: Der Künstler brauchte (genauso wie die Lava) Zeit, bis sich das Erlebnis ablagerte.

Der Vulkan selbst flößte ihm keine Angst ein. Der Ätna ist bekanntlich ein „ruhiger“ Feuerspucker, der seinen Ausbruch mit Rauchzeichen rechtzeitig bekannt gibt und seine Lava langsam wälzen lässt. Dieser Berg lebt.

Laut seismologischer Untersuchungen verfügt er über einen sehr komplizierten Magmaabflußkanal. Die Form seiner Magmakammer ist äußerst ungewöhnlich und unerklärlicherweise ständig in Bewegung. Hierher kletterte Gábor Záborszky als Reisender mit einem Fotoapparat hinauf, um alles Interessante zu verewigen. Aber als Künstler blieb Gábor Záborszky kein Betrachter von außen. Er fühlte sich Schritt für Schritt in die vernichtende, immer stärker werdende und schöpferische Kraft ein. In den Wärme ausstrahlenden, porösen Tuffsteinlöchern gibt es eine große Marienkäferpopulation. (Warum gerade diese von der Natur bunt gekleideten Tiere am Leben in einer braun-grauen Umgebung Spaß finden, ist auch ein Rätsel der Natur.) Aber verschiedene Pflanzen können auch in der Gegend schnell Wurzeln schlagen und verändern die öde Landschaft rasch. Für die Bauern der Umgebung bedeutet der fruchtbare Tuffstein eine Lebensgrundlage. Wenn der Berg sein „Rauchzeichen“ gibt, dann ziehen sich alle Lebewesen zurück. Nach dem Ausbruch fängt der ganze Zyklus von vorne an.

Der moderne Mensch von heute prahlt mit seinem Wissen und glaubt die Natur im Griff zu haben. Unbestritten ist die Wissenschaft fähig, viele der Probleme zu lösen, aber auf einmal kommt der Moment, in dem unerforschbare geistige und physikalische Kräfte hervortreten und alles zerstören, um den neuen Keimen des Lebens Platz zu machen. Dieses Prinzip liegt der jahrtausendelangen Überflutung des Nils und der daraus resultierenden blühenden Kultur Ägyptens zu Grunde. Die Lehre des Buddhismus erinnert uns heute

noch an die Seelenwanderung, auch ein möglicher Zyklus von Wiedergeburt.

Materie, Form, Geist

Gábor Záborszky fand die Papiermasse als geeignetes Material zum Vorstellen seiner Erlebnisse. Mit dem zum Anfang formbaren Grund mußte er „arbeiten“, wie die fließende Lava am Boden arbeitet. Erst nach dem Verdunsten des Wassers wurden die Bilder fest. Also wirkte die Natur ohne Willen des Künstlers an dem Entstehungsprozess mit. Der letzte Sommer war ziemlich feucht. Es brauchte viel Geduld vom Künstler bis das Ergebnis sichtbar wurde. Die Wirkung des auf der feuchten Grundierung aus Papiermasse aufgetragenen zermahlten Steines, Glases, aufgetupften Weines, Kaffees, der darüber gestreuten Teeblätter und der Aquarellfarbe kam erst nach völliger Trocknung zur Geltung. Plötzlich eröffnete sich das weiche Braun der Erde in seiner Vielfalt, trennte sich vom Blau des Himmels, vom Rot des Feuers: Es wurde Licht.

Die Serie besteht aus Paneelen in den Größen von 240 x 60 cm bzw. 200 x 60 cm. Jeweils ein farbiges Werk auf Papiermasse und ein monochromes auf Leinwand bilden eine Einheit. Nach Belieben darf man die Reihenfolge der Zusammenstellungen variieren. Jede Änderung der Aufstellungen verleiht ihnen eine andere Bedeutung. Nicht einmal figurative Bilder bleiben unverschont vom Einfluss der Umgebung. Die lichtdurchfluteten und farbigen Werke von Záborszky reagieren extrem empfindlich auf das Milieu des Ausstellungsraumes. Zwischen den glatten kahlen Wänden des hellen Ateliers spürt der Beobachter vor allem die Stärke der Farben und die Aussagekraft der Paneele. Dagegen kann er unter Gewölben und Bogen die Plastizität der Werke stärker spüren. Die längliche Aufstellung und das gewählte Grundmaterial weisen eindeutig auf buddhistische Papierrollen hin. Die Formenwelt deutet wiederum darauf hin, dass sie ein Mittel für die Suche nach den Fragen der Welt mit der Kraft des Geistes ist. Die schmale lange Form kann nur senkrecht betrachtet werden und erreicht damit das Gefühl in die Bildfläche hineintreten zu können. Es ist unmöglich so viel Ungewöhnliches von Weitem zu betrachten. Man muss dem Werk näher treten, bis man Teil des Werkes wird.

Mária Czanik

Életrajz

- 1950 április 17-én született Budapesten
- 1974 Diplomát kap a Magyar Képzőművészeti Főiskola festőszakán, majd posztgraduális képzésben vesz részt, melyben a grafikai és murális technikákat tanulja
- 1977–1980 Derkovits-ösztöndíjas
- 1980–A Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola tanára
Kiállít a XXXIX. Velencei Biennálén
- 1982 A VI. Norvég Nemzetközi Grafikai Biennálén a zsűri díját kapja egy régi technika újszerű felhasználásáért
Szerepel a 12. Párizsi Biennálén
- 1982-től öt éven át résztvevője a Hegyi Lóránd által szervezett Új Szenzibilitás és Eklektika kiállításoknak.
- 1983 Részt vesz Gradóban a „Grafika fémlemezről” című kongresszuson
A San Franciscó World Print Council meghívására részt vesz egy két éven át tartó kiállítás sorozaton, amelyen a világ 100 legjobb grafikáját mutatják be az Amerikai Egyesült Államok nagy múzeumaiban
- 1987 Bodó Katalinnal megalapítja a Z/ART Alapítványt
- 1988 A Kunstgewerbe Schule Basel és az Akademie Graz vendége
- 1989 A sōuli olimpia alkalmából kiadott Contemporary Prints of the World I-II. Misool Gong Ron SA kiadványban jelennek meg munkái
- 1989–1995 A Magyar Iparművészeti Főiskola adjunktusa
- 1992 Részt vesz a budapesti IAPMA nemzetközi kongresszuson és kiállításon, ahol Jane Formér bemutatja Jiro Okurának. Ezt követően három éven át több kiállításon szerepel a japán művésszel együtt
- 1993 Bonnban dolgozik a város ösztöndíjasaként
- 1995 Munkácsy-díjat kap
A kyotói Nemzetközi Papír Szimpóziumon résztvevője
- 1996 München város ösztöndíjasa
A Z/ART Alapítvány a budapesti Kortárs Művészeti Múzeum egyik alapítója
- 1998 Önálló kiállítás a Fővárosi Képtár Kiscelli Múzeum teploterében
Résztvevője Linzben az Ungarn Avantgarde im 20. Jahrhundert kiállításnak (Kurátor: Dr. Peter Baum)
- 1999 A Philadelphiai Művészeti Egyetem vendége
- 2000 „Panteista lét” – önálló kiállítás, Rozsics István Galéria Budapest
- 2001 Részt vesz az Időhíd-Zeitbrücke, Ungarische Kunst im 20. Jahrhundert kiállításán, Museum Moderner Kunst – Stiftung Wörlen, Passau
- 2002 Retrospektív kiállítás a győri Városi Múzeumban
- 2003 „Bevezetés az alkímiába” – önálló kiállítás, Művészetek Háza, Veszprém
- 2004 „Az akvarellfestő álma” – önálló kiállítás a Műcsarnokban
- 2005 Záborszky Gábor 1975-1985 közötti munkáit mutatja be Budapesten a Zárt Galéria

Biographie

- 1950 Geboren in Budapest
- 1974 Diplom an der Ungarischen Hochschule für Bildende Kunst, in Budapest, Fachbereich Malerei. Postgraduiertenstudium in der Abteilung für Graphik und Muraltechnik.
- 1977-1980 Derkovits-Stipendium
- 1980- Professor an der Fachschule für Bildende und Angewandte Kunst, Budapest.
Teilnahme an der 39. Biennale in Venedig.
- 1982 Preis der Jury für innovative Verwendung einer alten Technik an der 6. Norwegischen Internationalen Graphik-Biennale.
Teilnahme an der 12. Biennale in Paris.
Fünf Jahre lang Mitwirkender an der von Loránd Hegyi organisierten Ausstellungsreihe „Neue Sensibilität und Eklektik“.
- 1983 Teilnahme an dem Kongreß „Graphik von der Metallplatte“ in Grado.
Einladung der San Francisco World Print Council zu einer zweijährigen Präsentation der 100 weltbesten Graphikwerke in großen Museen der USA.
- 1987 Gründung der Stiftung Z/ART in Budapest zusammen mit Katalin Bodó.
- 1988 Gast an der Kunstgewerbeschule Basel und an der Akademie Graz.
- 1989 Seine Werke erscheinen im Album „Contemporary Prints of the World, I-II.“ Misool Gong Ron SA., das anlässlich der Olympischen Spiele in Seoul zusammengestellt wurde.
- 1989-1995 Assistenzprofessor an der Hochschule für Angewandte Kunst, Budapest.
- 1992 Teilnahme/Ausstellung IAPMA Internationalen Kongress, Budapest. Jane Formér stellt ihm Jiro Okurana vor.
Drei Jahre lang mehrere gemeinsame Ausstellungen mit dem japanischen Künstler.
- 1993 Stipendium der Stadt Bonn.
- 1995 Er erhält den Munkácsy-Preis.
Teilnahme am Internationalen Paper Symposium in Kyoto
- 1996 Stipendiat der Stadt München.
Die Stiftung Z/ART ist einer der Gründer des Museums für zeitgenössische Kunst, Budapest.
- 1998 Einzelausstellung in Museum Kiscell, Budapest (Sammlung der Hauptstadt).
Teilnehmer der Ausstellung „Ungarn Avantgarde im 20. Jahrhundert“ in Linz, Kurator: Dr. Peter Baum
- 1999 Gast der University of Art, Philadelphia
- 2000 Einzelausstellung „Das pantheistische Sein“ in der Galerie István Rozsics in Budapest
- 2001 Teilnahme an der Ausstellung Időhíd-Zeitbrücke, Ungarische Kunst im 20. Jahrhundert, Museum Moderner Kunst – Stiftung Wörlen, Passau.
- 2002 Retrospektive im Städtischen Museum in Győr.
- 2003 Einzelausstellung unter dem Titel „Einleitung in die Alchemie“ im Haus der Künste, Veszprém.
- 2004 Einzelausstellung „Der Traum des Aquarellmalers“ in der Kunsthalle Budapest.
- 2005 Werke von Gábor Záborszky 1975-1985, Galerie Zárt, Budapest.

Bibliográfia / Bibliographie

Válogatás / Auswahl

- 1992 Il segno e il Sogno (Mittelfest), Cividale del Friuli
Enzo di Martino: Il segno e il sogno (Katalog)
- 1993 Carolyne Smith: Getting in down on paper
Budapest Week, 28. Oktober
- 1995 Hegyi Lóránd: Alexandria
Jelenkor Irodalmi és Művészeti Kiadó, 1995, Pécs (Literatur- und Kunstverlag Jelenkor, Pécs)
- 1996 Mythos-Memoria-Historia, Wien, MMLSW
Lóránd Hegyi, Péter Fitz (Katalog.)
Szegő György: Jiro Okura és Záborszky Gábor
Élet és Irodalom (Zeitschrift) 28. Juli
- 1998 Ungarn Avantgarde im 20. Jahrhundert
Neue Galerie der Stadt, Linz (Katalog)
- 2001 Földényi F. László – Jade Niklai: Záborszky Gábor (Hrg. Nyuszifül Bt)
- 2002 Hudra Klára: Képzőművészeti világzene
Záborszky Gábor retrospektív kiállítása
Új Művészet, November
(Klára Hudra: Weltmusik der Bildenden Kunst - Retrospektive Ausstellung von G. Z., Kunstzeitschrift Új Művészet, November)
- 2003 Barry Parker: Győr, Hungary – Gábor Záborszky
Sculpture Magazin, Jan-Febr. 2003, p. 82-83. by International Sculpture Center, Washington
- 2004 Ébli Gábor: Záborszky Gábor
(Verlag)Balassi Kiadó, Budapest
- 2005 Bujdosó Alpár: Záborszky Gábor munkái elé
(Alpár Bujdosó: Vorwort zu den Werken von Gábor Záborszky)
Élet és irodalom (Zeitschrift), Dezember

Munkák múzeumokban / Werke in Museen

Válogatás / Auswahl

- Albertina, Wien
Fővárosi Képtár / Kiscelli Múzeum, Budapest
Janus Pannonius Múzeum, Pécs
Kortárs Múzeum, Skopje
Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeum Budapest
Kunstmuseum, Bonn
Magyar Nemzeti Galéria / Ungarische Nationalgalerie, Budapest
Municipal Museum, Kyoto
Museum of Graphic Art, Giza
National Museum, Szczecin
Paksi Képtár, Paks
Petőfi Irodalmi Múzeum, Budapest
Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár
Szombathelyi Képtár, Szombathely
Városi Művészeti Múzeum, Győr
Xantus János Múzeum, Győr

Műteremfotó és reprodukció
Atelieraufnahme und Reproduktion:
Kunst Konsult MISI

Etna fotók / Ätna Photographien:
Gábor Záborszky

Szerző és kurátor / Autor und Kurator:
Mária Czanik

Nyomdai előkészítés / Layout
ARCUS STUDIO

Nyomdai és kötészeti munkák / Druckerei
NALORS GRAFIKA Kft. Vác

SUMMA ARTIUM

Köszönet a Summa Artium Alapítványnak
a támogatásért.
Für die freundliche Unterstützung danken
wir der Stiftung Summa Artium, Budapest.

UNGARISCHE
AKZENT

Megjelent 2006-ban a németországi
magyar év idején.
Erscheint 2006 im Zusammenhang mit dem
"Ungarn in Deutschland" Jahr.